

ವೈದ್ಯ ದೇವೋಭವ..

ವೈದ್ಯನಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ನಡತೆಯಿರಬೇಕು. ರೋಗಿಗೆ ಅವನು ನೀಡುವ ನೆರವು ಕೇವಲ ಸ್ವಂತ ಗಳಿಕೆ ಹಾಗೂ ಸ್ವಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕಾಗಿರದೆ, ಮಾನವ ಕುಲದ ಒಳಿತಿಗಾಗಿರಬೇಕು - ಚರಕ ಮಹರ್ಷಿ

■ ಸಂಪಟೂರು ವಿಶ್ವನಾಥ್

‘ಅಜ್ಜಾನ’ ಎನ್ನುವ ಕತ್ತಲಿನಿಂದ ‘ಸುಜ್ಜಾನ’ ಎನ್ನುವ ಬೆಳಕಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರುವ ‘ಗುರು’ವನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮ, ವಿಷ್ಣು, ಮಹೇಶ್ವರ ಎಂದು ವರ್ಣಿಸುವುದನ್ನು ನಾವೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಿದ್ದೇವಿ. ಇಂತಹ ಗುರು (ಶಿಕ್ಷಕ(ಕಿ)ವನ್ನು ವರ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ನೆನೆಸಿಕೊಳ್ಳುವ ‘ಶಿಕ್ಷಕರ ದಿನಾಚರಣೆ’ಯೂ ನಮಗಿಲ್ಲಾ ಪರಿಚಿತ. ಆದರೆ ಜುಲೈ ಒಂದನೇ ತಾರೀಖು ‘ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವೈದ್ಯರ ದಿನ’ ಎಂದು ಅನೇಕರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ, ಗುರುವಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಸ್ಥಾನವನ್ನೇ ವೈದ್ಯನಿಗೂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ‘ವೈದ್ಯೋ ನಾರಾಯಣೋ ಹರಿಃ’ ಎನ್ನುವ ಮಾತು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತು.

ಶಿಕ್ಷಕ (ಉಪಾಧ್ಯಾಯ) ಮತ್ತು ವೈದ್ಯನನ್ನು ಕುರಿತ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಅನುಭವ ಜಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿದೆ- ‘ತಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಆದ ಮೇಲೆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯ ಮತ್ತು ವೈದ್ಯ ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕರು’, ಈ ಅನುಭವೋಕ್ತಿ ಸಿನಿಕತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದು; ‘ಅಕ್ಷರಂ ಕಲಿಸಿದಾತಂ ಗುರು’, ‘ವೈದ್ಯ ನಾರಾಯಣ (ಹರಿ) ಸ್ವರೂಪ’, ಎನ್ನುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 2500 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಹಿಂದೆ ಆಚಾರ್ಯ ಚರಕ, ಸುಶ್ರುತರಿಂದ ಆರಂಭವಾದ ವೈದ್ಯ ವಿಜ್ಞಾನ, ಇಂದು ಶರವೇಗದಲ್ಲಿ ಸಾಗುತ್ತಿದೆ. ‘ಅಂದಿನ ವೈದ್ಯರು ಕೇವಲ ಔಷಧಿ ಕೊಡುವವರಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಇಡೀ ಬದುಕನ್ನು ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ರಚನಾತ್ಮಕವಾಗಿಯೂ, ಸಮನ್ವಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುವ ದೃಷ್ಟಾರಾಧಿಗಳು, ಹಾಗಾಗಿ ಅವರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ವೈದ್ಯವೃತ್ತಿ ಪವಿತ್ರವಾಗಿತ್ತು.

‘ವೈದ್ಯ (ಶಸ್ತ್ರ ವೈದ್ಯ)ನ ಕಸುಬು ಕಾಯಿಲೆಗಳನ್ನು ವಾಸಿ ಮಾಡುವ ಕಲಾ ಕೌಶಲ್ಯಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದು, ಅತಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದದ್ದು. ಇದು ಕೀರ್ತಿ ಗಳಿಸುವ ಮೂಲ ಸಾಧನ, ಸ್ವರ್ಗದ ಕರುಣೆಗೆ ಪಾತ್ರವಾಗುವಂತಹುದು’ ಎಂದು ಸುಶ್ರುತರು ‘ಸುಶ್ರುತ ಸಂಹಿತೆ’ಯನ್ನೇ ರಚಿಸಿದರು.

‘ವೈದ್ಯನಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ನಡತೆಯಿರಬೇಕು. ರೋಗಿಗೆ ಅವನು ನೀಡುವ ನೆರವು ಕೇವಲ ಸ್ವಂತ ಗಳಿಕೆ ಹಾಗೂ ಸ್ವಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕಾಗಿರದೆ, ಮಾನವ ಕುಲದ ಒಳಿತಿಗಾಗಿರಬೇಕು’ ಇದು, ಚರಕ ಮಹರ್ಷಿಗಳು ವೈದ್ಯರನ್ನು ಕುರಿತು ಆಡಿದ ಮಾತು.

ಸುಮಾರು 2500 ವರ್ಷದಷ್ಟು ವೈದ್ಯಕೀಯದ ಭವ್ಯ ಪರಂಪರೆ ಇರುವ ಭಾರತ, ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಪಂಡಿತರ ಸಂಶೋಧನೆಗಳನ್ನು ಅರಗಿಸಿಕೊಂಡು, ತನ್ನ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಇಂದಿಗೂ ಸಹ ಪ್ರಾಚೀನ ಪದ್ಧತಿಯಾದ ಆಯುರ್ವೇದವನ್ನು ಅಲೋಪತಿ, ಹೋಮಿಯೋಪತಿ ಮತ್ತು ಯುನಾನಿಯೊಂದಿಗೆ ಹಿತವಾಗಿ ಬೆರೆಸಿ ರೋಗ ನಿವಾರಣೆಗೆ ಶ್ರಮಿಸುವ ವೈದ್ಯವಿಜ್ಞಾನಿಗಳನ್ನು ನಾವು ಕಾಣಬಹುದು. ಈ ಮಾತಿಗೆ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಉದಾಹರಣೆಯೆಂದರೆ, ಕೊರವಂಜಿ ಖ್ಯಾತಿಯ (ರಾಶಿ) ಡಾ. ಎಂ. ಶಿವರಾಂ ಅವರು. (1905-1984).

ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೋಗಿಗಳ ಮೈಮನಗಳಿಗೆ, ತಮ್ಮ ಹಾಸ್ಯ ಲೇಖಿತ ‘ಮದ್ದು’ ನೀಡಿದ ಡಾ. ಶಿವರಾಂ, ಬೆಂಗಳೂರಿನ ವಾಣಿವಿಲಾಸ ಆಸ್ಪತ್ರೆ, ಬೆಂಗಳೂರು ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಸೊಸೈಟಿ ಬೆಂಗಳೂರು ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜುಗಳ ಸ್ಥಾಪನೆಗೂ ಕಾರಣಕರ್ತರಾಗಿ ದುಡಿದರು. ಕೇಂದ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ, ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿಗಳಿಂದ ಪುರಸ್ಕೃತರಾದರೂ ‘ಅಹಂಭಾವ’ ಅವರನ್ನು ಕಾಡಲೇ ಇಲ್ಲ. ತಮಗೆ ಪ್ರಿಯವಾಗಿವೆ ವೈದ್ಯ ವೃತ್ತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಅವರ ನಿಲುವು ಇದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತದೆ- ‘ಇಂತಿಂಥ ರೋಗಿಗೆ ಇಂತಹ ಕಾಯಿಲೆ ಅಂತ ತರ್ಕ ಮಾಡಿ ನಾನು ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ, ಒಂದೊಂದು ಸಾರಿ ಏನೂ ಫಲಕಾರಿ ಆಗೊಲ್ಲ, ನನ್ನ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಫಲಕಾರಿಯಾದಾಗ ನನ್ನ ಬೆನ್ನನ್ನು ನಾನೇ ತಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಆದರೆ ನಿಜ ಏನು ಗೊತ್ತಾ? ಮದ್ದು

ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾತ್ರ ವೈದ್ಯ, ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಮಾಡುವವನು ಭಗವಂತ. ‘ದೀನ ದಲಿತರಿಗಿಂತ ಅತಿ ದೀನ ನಾನು’ ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬರಬೇಕು. ನಾನು ಏನು ಮಾಡಿದರೂ ನಾನಲ್ಲ ಅದನ್ನು ಮಾಡುವುದು. ಭಗವಂತ ಈ ನಿಮಿತ್ತದಿಂದ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಇದರ ಫಲವೆಲ್ಲಾ ಆತನ ಜವಾಬ್ದಾರಿ. ನಮ್ಮ ಅಹಂಕಾರವನ್ನು ಮೂಲೆಗಿಟ್ಟರೆ, ಶಾಂತಿ, ದೇವರ ದರ್ಶನ ಆಗುತ್ತೆ.’

ಡಾ. ಶಿವರಾಂ ಅವರಂತೆಯೇ ಸಮಾಜ ಸೇವೆಯನ್ನೇ ಜನಾರ್ದನ ಸೇವೆಯನ್ನಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಿದ ನೂರಾರು ವೈದ್ಯರನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಲು ‘ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವೈದ್ಯರ ದಿನ’ಕ್ಕೆ ಅಂತ್ಯ ಉತ್ತಮ ದಿನ ಇನ್ನೊಂದಿಲ್ಲ. ಡಾ. ಅಲೆಕ್ಸಿಸ್ ಕೇರಲ್, ಡಾ. ಆಲ್ಬರ್ಟ್ ಷೈಯಿಟ್ಟರ್, ಡಾ. ಬಿ.ಸಿ. ರಾಯ್, ಡಾ. ಪಿ.ಎಸ್. ಶಂಕರ್, ಡಾ. ಎಚ್. ಗಿರಿಜಮ್ಮ, ಡಾ. ಬಿ.ಎಂ. ಹೆಗ್ಡೆ, ಡಾ. ಅನುಪಮಾ ನಿರಂಜನ, ಡಾ. ಸಿ. ಅನುಪೂರ್ಣಮ್ಮ, ಡಾ. ಸಿ.ಆರ್. ಚಂದ್ರಶೇಖರ್, ಡಾ. ಕೆ.ಎ. ಅಶೋಕ್ ವೈ, ಡಾ. ನಾ. ಸೋಮೇಶ್ವರ ಮುಂತಾದವರು ವೈದ್ಯ ವೃತ್ತಿಯ ಮೂಲಕ ಜನಾನುರಾಗಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಇತರ ಎಲ್ಲಾ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಂತೆ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲೂ ಲೋಪದೋಷಗಳಿವೆ. ಇವೆಲ್ಲಾ ‘ಅನಿಷ್ಟಗಳಿಗೂ’ ವೈದ್ಯರೇ ನೇರವಾಗಿ ಹೊಣೆಗಾರರಲ್ಲ. ದುಬಾರಿ ಎನಿಸುವ ವೈದ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣ, ವಿಶೇಷ ಚಿಕಿತ್ಸಾ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ, ಬಹುರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಸ್ಪೆಷಾಲಿಟಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳು, ಸರ್ಕಾರಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ಕನಿಷ್ಠ ಸೌಲಭ್ಯಗಳ ಕೊರತೆ, ತಮ್ಮ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ದುರ್ಬಳಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಬೆರಳಣಿಕೆಯಷ್ಟು ಡಾಕ್ಟರ್‌ಗಳು, ನರ್ಸ್‌ಗಳು- ಇವು ಕೆಲವು, ಸರಿ ಹೋಗಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ.

ಭವಿಷ್ಯದ ನಾಗರಿಕ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಶಿಕ್ಷಕ ವೃತ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಇರುವ ಹಾಗೆ, ದೇಹ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸುಗಳ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನು ಸುಧಾರಿಸುವ, ಕಾಪಾಡುವ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ ವೈದ್ಯರ ಮೇಲೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ವೈದ್ಯರ ಸಲಹೆ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ಪಾಲಿಸುವ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ ನಮ್ಮ ಮೇಲಿದೆ. ಅಲ್ಲವೇ? ಸದಾ ಬೇರೊಬ್ಬರ ಆರೋಗ್ಯ ಕುರಿತೇ ಚಿಂತಿಸುವ ಡಾಕ್ಟರ್‌ಗಳನ್ನು ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ನೆನೆಯುವ ದಿನವೇ, ಜುಲೈ ಒಂದರ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವೈದ್ಯರ ದಿನ.

